

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק**בג"ץ 1389/07**

בפני: כבוד השופטת א' פרוקצ'יה
 כבוד השופט א' א' לוי
 כבוד השופטת א' חיות

העותר: מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון

נגד

המשיבים: 1. בית המשפט הצבאי לערעורים
 2. פרחת אסעד עבדאללה מחמד

עתירה למתן צו על-תנאי וצו-ביניים

תאריך הישיבה: י' באדר התשס"ז (28.02.07)

בשם העותר: עו"ד סגל-אלעד אבינעם

בשם המשיבים: עו"ד סעדי אוסאמה

פסק-דין**השופט א' א' לוי:**

1. משיב 2, תושב הכפר טירה שבנפת רמלה, הוגדר על-ידי העותר כ"פעיל בכיר בארגון החמאס ביהודה ושומרון". הוא נעצר לראשונה בחודש פברואר 2003 מתוך כוונה להעמידו לדין פלילי, ומאז ועד לחודש ספטמבר 2005 הוא הוחזק מאחורי סורג ובריח, בעיקר מכוחם של צווי מעצר מנהליים. בחודש יולי 2006 נעצר משיב 2 פעם נוספת, בעילה שהוא ממשיך בפעילות אסורה במסגרת החמאס, ובכך הוא מסכן את בטחון האזור ובטחון הציבור. צו המעצר שהוצא על ידי העותר הועמד לביקורת שיפוטית, וזו דחתה את השגות משיב 2 נגדו.

2. משיב 2, שלא השלים עם החלטה אחרונה זו, הביא את השגותיו כנגדה בפני בית המשפט הצבאי לערעורים, שהחליט ביום כ"ד בשבט התשס"ז (12.2.07) לקבל את הערעור ולהורות על שחרור משיב 2, תוך שהוא מנמק זאת בטיב פעילותו של משיב 2 במסגרת החמאס, ובשים לב לתקופת המעצר המנהלי. כנגד החלטה זו הוגשה העתירה שבפנינו, ובהסכמת הצדדים הוחלט ביום כ"ז בשבט התשס"ז (15.2.07) להחזיר את הדיון למשיב 1, כדי שתיתן הזדמנות לגורמי הביטחון להשמיע בפניו את טיעוניהם, וכן כדי שינמק את החלטתו, בין בנימוקים גלויים ובין בנימוקים חסויים. ביום ל' בשבט התשס"ז (18.2.07) שב בית המשפט הצבאי לערעורים ואישר את החלטתו

לשחרר את המשיב, ולא נותר לנו עתה אלא להכריע במחלוקת שנתגלעה בין הצדדים.

3. העותר סבור כי החלטתו של משיב 1 אינה סבירה באופן קיצוני, הואיל ולא ניתן בה משקל ראוי לסכנה הנשקפת ממשיב 2 לביטחון האזור.

משיב 2, שטען בפנינו בעצמו ובאמצעות בא-כוחו המלומד, עו"ד אוסאמה סעדי, סבור מנגד, כי לא נפל פגם כלשהו בהחלטתו של בית המשפט הצבאי לערעורים, וזאת נוכח השנים הרבות בהם נתון הוא במעצר, ולאור העובדה שעד כה לא הועמדה גרסתם של גורמי הביטחון בדבר פעילותו בארגון החמאס והסיכון הנשקף ממנו, לבחינתו של בית המשפט במסגרת הליך פלילי.

נוכח דחיפות העניין ובהסכמת הצדדים, החלטנו לדון בעתירה ולהכריע בה כאילו ניתן בה צו על-תנאי.

4. מספר נימוקים הביאו את בית המשפט הצבאי לערעורים להורות על שחרורו של משיב 2. ראשית, נקבע כי למשיב זה מיוחסת פעילות ארגונית במסגרת החמאס, המתבטאת במה שהוגדר כ"דוכרות ויחסי ציבור". שנית, אחר פעילות מסוג זה, שהיא פומבית באופייה, ניתן לעקוב ללא קושי ומבלי שיהא צורך להחזיק את משיב 2 במעצר. השופט המלומד הוסיף והביע פליאה על כך שחרף אופייה הגלוי של אותה פעילות, לא הצליחו העותר, גורמי החקירה והתביעה, לאסוף ראיות להעמדתו של משיב 2 לדין. שלישית, אין זה ברור מאליו שמשיב 2 יחזור לפעילות בארגון החמאס, ואם יעשה זאת ניתן יהיה לשוב ולשקול את מעצרו.

5. במהלך הדיון בפנינו, ולאחר ששמענו את באי-כוחם של הצדדים ואת משיב 2 עצמו, עיינו בחומר מסווג עליו קיבלנו הסברים מגורמי הביטחון. חומר זה שכנע אותנו כי החלטתו של בית המשפט הצבאי לערעורים לוקה בחוסר סבירות קיצונית, ועל כן דינה להתבטל.

מדברי בא-כוחו המלומד של העותר, עו"ד א' סגל-אלעד, הבנו כי החומר שהוצג בפנינו עמד גם לנגד עיניו של משיב 1, ועל כן פליאה היא בעינינו כיצד לא הבחין בית המשפט הצבאי לערעורים בכך שאותה פעילות אסורה המיוחסת למשיב 2, אינה מצטמצמת "לדוכרות וליחסי ציבור" בלבד. התרשמותנו-שלנו היא כי מדובר בפעילות בתחומים שונים ומגוונים אשר במרביתם גלומה סכנה של ממש לביטחון האזור והציבור. במיוחד משכו את תשומת לבנו פרטי מידע של הזמן האחרון, החושפים תמונה מדאיגה ביותר בכל הנוגע לתפקידו ומעמדו של משיב 2 בארגון החמאס, ואלה מחייבים במובהק את המשך מעצרו. אכן, נראה כי קיים קושי בהעמדתו של משיב 2 לדין, אולם הדבר נובע מחשש לחשיפתם של מקורות מידע.

6. נוכח האמור, מסקנתנו היא כי דין העתירה להתקבל, ולפיכך אנו עושים צו-מוחלט מכוח מתבטלות החלטותיו של בית המשפט הצבאי לערעורים מהימים כ"ד ול' בשבט התשס"ז (12 ו-18 בפברואר 2007).

מאחר ותוקפו של הצו שהועמד לביקורת פקע זה מכבר, אנו מאריכים את מעצרו של משיב 2 עד ליום ט"ז באדר התשס"ז (6.3.07), שעה 17:00. אם יחליט העותר להוציא צו מעצר מנהלי נוסף נגד משיב זה, נראה לנו כי ייטיב לעשות אם יגביל אותו ל-90 ימים, הואיל ומעצרו הממושך של המשיב מחייב לעת הזו ביקורת בתדירות גבוהה יותר.

ניתן היום, י' באדר התשס"ז (28.02.07).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת